

ODENSE FRISKOLE

2015
2016

Redaktion

Vibeke Lundaa
Dorthe Stærmose
Pernille Baun Jørgensen
Thomas Allesø (ansvarshavende)
Michael Hoff (redaktør)

Alle sort/hvide fotos er taget af fotograf Charlotte Dahl

Kontakt & info

Kontoret

Hjallesevej 2, opg. B
5000 Odense C. 6612 1571
E-mail: OF@odense-friskole.dk
Hjemmeside: www.odense-friskole.dk

Her træffes

Skoleleder Thomas Allesø ts@odense-friskole.dk
Viceskoleleder Torsten Bo Kristensen. tb@odense-friskole.dk
Sekretær Charlotte Mølgaard 6612 1571

Skolepenge og bogholderi

Bogholder Birgitte Offersen 6311 1837

Diverse

Skolepedel Erik Præst. 2093 1571
Medarbejderstuen. 6311 2905
Sundhedspl. Lene Hylleberg . . . 2147 0373

Skolefritidsordningen

12.00-16.45 officielle nr. 6311 1830
Stueetagen (Bh. og 1. kl.) 6311 1830
1. sal (2. og 3. kl.) 6311 1839

Bestyrelsen består af

Lisbet Foged, formand. 2628 9680
Stig Højmark Jensen, næstform.. 2274 1092
Annette Anker Pedersen 2614 0221
Magnus Fridén 4024 0262
Anders Majland Jensen 2125 0302
Thomas Wilrodt. 6160 0574
Mette Lund Møller 4055 6410

Skolens tilsynsførende

Lene Schultz Larsen. 2277 6576

**Skolens kalender findes på hjemmesiden:
<http://www.odense-friskole.dk>**

Indhold

- 04** Skolelederen har ordet
- 08** 100-dagsfest for minierne
- 10** Hilsen fra Odense Friskoles bestyrelse
- 12** Teateråret 2015-16
 - 13** Er du rigtig klog? Den mindste er lige så stor, som op til loftet
 - 16** Julestykket 2015...
4. klasserne laver teater
 - 17** Skatteøen – sørøveri i 6. klasse
 - 18** Alfavej 13
– musisk linjes forestilling
- 20** Det nye idrætsfag på Odense Friskole
- 22** SFO-naturdag i Tarup-Davinde
- 23** Klubtilbud for 4. klasserne
- 24** Året ifølge elevrådet
- 26** Ugen, der gik i fisk
- 28** Christen Kold
– 200 års jubilæum og stadig aktuel
- 32** "Meller"-dagen...
sidste skoledag i 9.-10. klasse
- 34** Fra børnehavebarn til mini-SFO'er
- 36** Trafikkursus for 0.A
- 37** Elevrådet og legepatrulje
- 38** Københavnerne i et par døgn
- 40** Årets nye tiltag
ved de stores morgensang
- 41** En kommentar fra skolens styrelses-
medlem i Dansk Friskoleforening
- 42** Fælleslejr i juni 2017
- 43** Nyt byggeprojekt
- 44** Skoleudflugt til Moesgaard Museum
- 46** Medarbejdernyt

Skolelederen har ordet...

Af: Thomas Allesø

For nyligt var jeg i Bergen med min kone - en dejlig forsinket fødselsdagsgave. Bergen og omegn er et sandt overflødhedshorn af kultur, helt overdådig natur, og en smuk by, som emmer af liv og aktivitet. Så mens der var regn og slud mange steder i Danmark, sad jeg på en bænk i solen med min elskede og med en helt fantastisk udsigt ud over Bergen og helt ud over havet. Jeg sad og tænkte på mit held i livet, da mine øjne faldt på et ord-sprog skrevet på bænken: *"Det er vigtig at stå for noget - så man ikke falder for alting"*. Og så blev mine tanker tunet ind på os - vores skole - og hvor er det lige vi placerer os - falder vi for det hele? Med solen i øjnene og efter knap halvandet år som en del af Odense Friskole, kan jeg med ro i sindet konstatere, at det gør

vi ikke. Vi forvalter rent faktisk vores frihed til at vælge noget fra og andet til, fordi vi tror på noget frem for andet. Og selvom de Grundtvig/koldske tanker om skole og livsoplysning kan have lidt trange kår i tidens strømninger, er jeg tryk ved, at vi i fællesskab fortsat kan sikre at leve op til vores værdigrundlag om at lave moderne, god og vedkommende skole - stærkt forankret netop i det Grundtvig/koldske.

Der er også forskellige tendenser, der peger på, at vores skolesyn - vores barnesyn - også i offentligheden er ved at få lidt mere vind i sejlene. Fx. i Friskolebladets septem-berudgave i dette skoleår. Her skrev bladets redaktør, Claudi Clausen, en spændende artikel med overskriften: *"To pædagogiske fronter i dansk skoletænkning"*, hvor han kort og simpelt ridser konturerne op

for to pædagogiske fronter i den danske skoledebat. Han kalder dem henholdsvis dannelsespædagogik og konkurrencepædagogik. Konkurrencepædagogikken - som er den fremherskende - har megen fokus på effektivitet ift. evidens, mål og målinger, individualisme, det at blive til noget og et politisk bestemt indhold - dette overfor - dannelsespædagogikken som har megen fokus på den iboende værdi af det at være barn - det at blive til nogen, det poetiske og kreative, det forpligtende fællesskab og et indhold bestemt af værdier og menneskesyn. Her er naturligvis ikke tale om enten eller, men som Claudi Clausen kalder det... balancer mellem positionerne. Der, hvor der for alvor bliver langt mellem de to pædagogikker, er valg af veje/metoder mod det, vi ønsker for vores børn, og ikke mindst hvad vi rent faktisk mener, skal være essensen af det at gå i skole.

Odense Friskole skal være eksponent for livets skole. Vi er en skole, hvor vores børn lever og hele tiden øver sig på livet. For mig betyder det, at det ikke kun er de traditionelle fag på skemaet, vi bruger kræfter på. Jovist - vi arbejder hver dag benhårdt på at give eleverne de nødvendige videns- og færdighedskompetencer, der ligger i fagernes indhold og metode, men de skal i lige så høj grad komme til en forståelse af sig selv og deres omverden. Det betyder for mig, at vi skal være bevidste om, at vores børn og unge skal have plads - også åndeligt - til at udfolde sig og være medskabende på eget og andres liv. Dette har naturligvis alt sammen indflydelse på, hvordan vi tager ansvar for mødet i skolen - hvad de skal udsættes for og ikke mindst hvordan. Helt konkret betyder det fx., at vi tillægger det stor værdi at kunne tale om det svære - om det, der måske ovenikøbet gør ondt og kan gøre en bange og utryg. Fx. hvis man er blevet

”Det er vigtigt at stå for noget - så man ikke falder for alting”.

uvenner med nogen eller føler sig udenfor. Vi tillægger det også stor værdi, at det er fællesskabet - typisk klassen - som har det overordnede ansvar for trivsel. Barnet/den unge må ikke føle sig ensom i og eneansvarlig for egen og andres trivsel. Det er et fælles ansvar - og det er derfor vi finder det vigtigt at bruge tid på disse eksistentielle spørgsmål på vores skole.

Odense Friskole skal fortsat være et alternativ - et modsvar - til den individualisering som jeg stadig synes præger vores samfundsudvikling. Vi skal holde fokus på den kraft og det menneskesyn, som ligger i et forpligtende fællesskab. Det er os voksne som spiller hovedrollerne og har ansvaret for at få skabt de rette rammer for vores fællesskab - naturligvis her på skolen, men i høj grad også i som forældre. Det er af afgørende betydning for at lykkes, hvordan og med hvem vi taler om det svære, det urimelige, det uretfærdige eller bare det, som ikke lige gik som forventet - det som kan være svært at forstå og acceptere - nok især i forhold til adfærd. Her er tilliden mellem medarbejdere og ledelse vigtig - og i særdeleshed tilliden mellem skole og hjem er vigtig. Vejen frem i dette, må for mig at se være et fortsat fokus på den opbyggende og fremadskuende kommunikation, involvering og høje ansvarsfuldhed fra alle parter.

Det forpligtende fællesskab er grundpilleren i vores skole. Fællesskabet spiller i det hele taget en hel fundamental rolle i skabelsen af os som mennesker, og jeg ser fællesskabet som fundamentet for opdragelsen i og til det gode liv, hvis man kan sige det sådan. Det gode liv; der hvor man oplever rum for at kunne spejle sine holdninger og handlinger. Hvor man oplever tillid til hinanden og udvikler tillid til og tro på livet. Men også hvor man tager ansvar og oplever, at man selv er en vigtig del af livet - en vigtig del af fællesskabet. I forhold til vores børn og unge på vores skole kommer det bl.a. til udtryk ved individuelle samtaler, morgensang, klasesamtaler, i fortællingerne, legepatruljer/legeaftaler, i medinddragelse og ansvarliggørelse af vores børn og unge i hverdagen.

Opdragelse i og til et tillidsfuldt og forpligtende fællesskab er altså en grundsten i vores skolesyn. En vigtig byggesten i dette fundament er robusthed. Vi ønsker alle for vores børn og unge, at de må kunne klare de udfordringer og vanskeligheder og ikke mindst udholde de frustrationer, som de helt sikkert møder i livet. Robusthed handler om at blive god til at klare livets udfordringer i stort og småt. Udfordringer i forhold til sine medmennesker, at klare opgaver, som er svære, at kunne holde fast i et mål, der skal nås og klare fristelser, som man ikke har godt af. Så

vi må også spørge os selv, hvordan vi ruster vores børn bedst muligt til et liv, de føler, de kan magte, og som de kan glædes over?

Robusthed er noget som opbygges - eller nedbrydes - mellem mennesker og inde i os selv ved vores tanker og følelser. Kognitivt handler robusthed om forholdet mellem to dele af vores hjerne; den del, vi bruger, når vi skal tænke os om, og den del, som råber højt, når vi møder noget farligt eller ukendt. Det er netop derfor, at det er i de trygge fællesskaber - i skolen, men i lige så høj grad også i hjemmet - at man kan træne og opbygge børns robusthed. Fællesskaber hvor der er plads til forskellighed, sejre og nederlag - afgjort flest sejre, og hvor børnene kan øve sig i at være sammen, ikke mindst igennem leg. Derfor er det så vigtigt for vores børn, at vi sammen - skole og hjem - er i stand til at stille passende udfordringer, som giver gode erfaringer med at klare det ukendte, svære og lidt farlige. Lidt populært sagt kan man sige, at livet bestemt ikke kun er en dans på roser. Livet indeholder også konflikter, frustrationer, tvivl - til tider endda fortvivlelse og slåskampe måske endda også i bogstavligste forstand. Jeg taler ikke for, at vi skal dyrke disse, men uanset hvad vi gør for vores børn fra vugge til grav, så er disse stemninger og oplevelser et uundgåeligt livsvilkår.

Faren for os kan være, at vi - naturligvis i den gode sags tjeneste - kan blive for overbeskyttende. Hermed understøtter vi ikke robustheden, men risikerer at gøre vores børn mere sårbare. Så hvis jeg kort skal svare på mit spørgsmål fra tidligere om, hvordan vi skaber robuste børn, så satser vi på de forpligtende fællesskaber som kendetegnes ved tillid, anerkendelse og ros, omsorg, en vis grad af forudsigelighed, ro og ikke at forglemme... konflikter, krav og forventninger, som vores børn gerne må stå på tæer for at kunne klare eller indfri, men succeserne er vigtige. Det er de gode og nye erfaringer, som giver os mod på mere, eller måske noget helt andet i livet.

Jeg er utrolig glad for at være en del af fællesskabet på Odense Friskole, og jeg synes, vi har en fantastisk skole. Odense Friskole er en skole med et klart fokus på børnene og de unge, og de sociale fællesskaber, de er medskabende i. Vi har højt til loftet - der er pædagogisk og didaktisk udvikling og nysgerrighed. Og endelig har vi en god økonomi, som også fremadrettet kan sikre en privilegeret platform, hvorfra vi kan fortsætte med at lave god og vedkommende skole for jeres børn.

Jeg ønsker jer alle en rigtig god sommer.

100-dagsfest for minierne

Af: Kristina Jørgensen

Det blev 98 dage, så 99 dage og til sidst 100 dage vi havde gået i 0. klasse. Hermed skulle der være 100-dagsfest. Festen blev holdt, som skulle vi feste i 100 år.

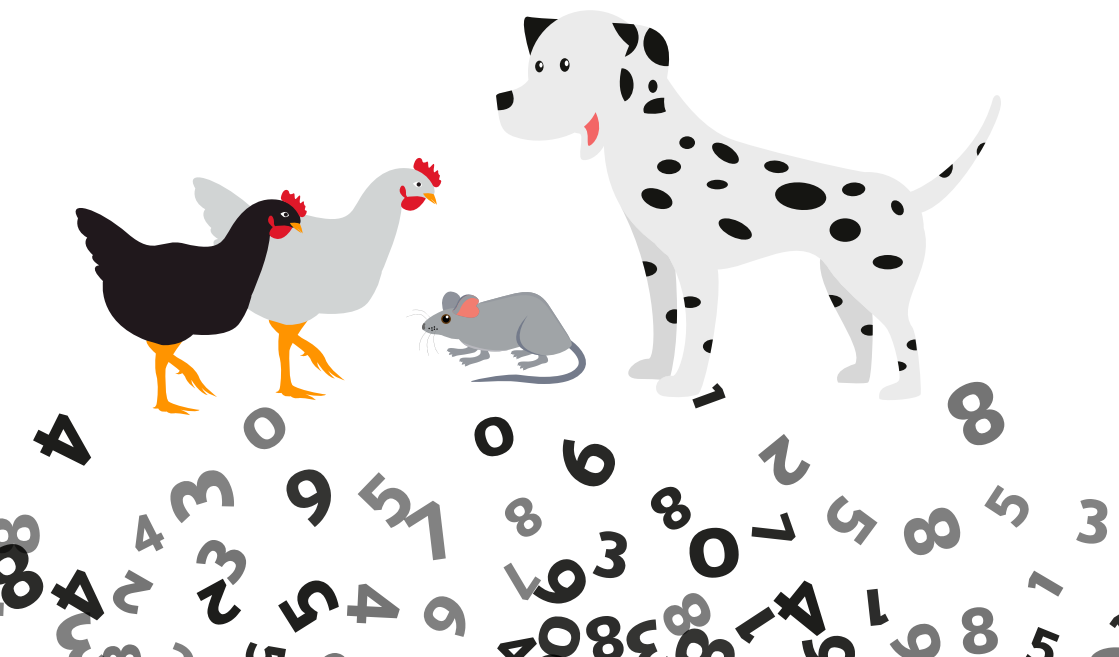
Det var en masse spændte børn, som skulle til 100-dagsfest, som var ret stolte over, at have gået i skole så mange dage.

Dagen startede med, at vi skulle mødes både 0.A og 0.B til fælles morgenhygge, hvor der i klasserne var pyntet op til fest med en masse flag. Vi skulle synge en sang om 100 mus med haler på, og høre et rim om "Hundrede høns i hønsegården, kom op at slås en søndag morgen. Da de var færdige lå tilbage, en kæmpemæssig æggekage". Så hørte vi en historie om ikke kun hundrede Dalmatinere men "Hundrede og én Dalmatinere".

Vi blev delt i to hold, hvor vi skulle lave forskellige aktiviteter og opgaver, hvor hundrede indgik. Der var bl.a. aktiviteter i gymnastiksalen, hvor vi lavede sanglegen Tornerose, som skulle sove i hundred år, og 10-20-30-40-50-60-70-80-90-100 hvor hvert barn skulle vælge en fysisk bevægelse, alle så skulle udføre imens, der blev sagt 10-20-30 osv.

I klassen skulle der arbejdes med tallene op til 100. Hvert barn fik et skema, hvor det skulle skrive tallene fra 1-100. Derefter var der et opgaveark, hvor man skulle tegne eller skrive, hvad man kunne spise 100 ting af osv.

Dagen forinden havde begge klasser tegnet tegninger af sig selv i dag og om 100 år. Der blev lagt vægt på, at man om 100 år kunne være blevet gråhåret, blevet mindre i høj-

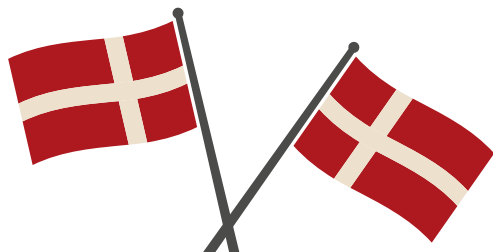
den, ørene var vokset, og der var kommet rynker i hovedet. Nogle havde endda tegnet sig selv med deres barnebarn om 100 år.

Til en rigtig fest hører der pynt og kage til. Hvert barn skulle pynte sit helt eget stykke kage. Man kom på skift i køkkenet, hvor der var disket op med kage, glasur og en masse farverige kugler og sukkerknas. Resultatet blev en masse forskellige superflot pyntede kager med hver sit personlige præg. Pynten skulle også være i orden, så der blev produceret 100-dagsbriller med farver og glitter, som havde det været nytårsaften.

Dagen sluttede med en gang popcornsmatematik, hvor man skulle være sammen med en makker. Hvert makkerpar fik en plade med 10 ringe, hvor man så skulle slå med en terning om, hvor mange popcorn, man

måtte hente. Man skulle så sammen med sin makker tælle popcornene op i 10'ere. På den måde nåede man at hente 100 popcorn. Alle gik vildt op i at slå, løbe ud og hente popcorn samt tælle op til de 100.

Til allersidst måtte man spise de popcorn, man havde hentet, og så skulle vi vores flot pyntede kager og drikke saftvand. Det var en rigtig god 100-dags fest med en masse spændende og hyggelige aktiviteter, som alle havde glædet sig helt vildt til.

Hilsen fra Odense Friskoles bestyrelse

Af: Lisbet Foged, bestyrelsesformand

Bestyrelsen på Odense Friskole består af seks forældrerepræsentanter valgt af skolekredsen. Skolekredsen er jer forældre. Desuden har vi et bestyrelsesmedlem fra Valgmenigheden, valgt af Valgmenigheden selv. I den siddende bestyrelse er vi forældre til børn fra 0., 1., 2., 3., 4., 5., 8. og 9. klasse.

Det er jer forældre, der tildeler bestyrelsen ansvaret for at træffe de beslutninger, som sikrer rammerne for skolens udvikling og drift. Det er dog meget få endelige beslutninger, vi i bestyrelsen sidder alene med. Samtlige bestyrelsesmøder holder vi med skolens ledelse: Thomas, Torsten Bo og Tommy. Desuden deltager lærernes tillidsmand Sidsel og medarbejderrådets formand Krista. Det betyder altså, at beslutninger træffes i et samarbejde mellem forældrerepræsentanter, ledelse og medarbejderrepræsentanter.

Ansvaret for den daglige drift overlader vi til ledelsen og medarbejderne - vi har ansat netop dem til at varetage den opgave: at videreføre og videreudvikle Odense Friskole på skolens værdigrundlag.

Kortere vej fra bestyrelsens beslutninger til jer

For cirka et år siden besluttede vi, at vi gerne ville gøre os mere synlige for alle forældre, og vi ville gerne ud at møde jer.

Det har medført to nye tiltag. Det ene er et nyhedsbrev, som vi sender ud gennem Forældreintra sammen med referatet af det seneste bestyrelsesmøde. På den måde håber vi, vi har gjort det nemmere for jer at følge med i vores arbejde.

Det andet tiltag er bestyrelsens medvirken i forældremøderne i starten af skoleåret i 0. klasserne, 4. klasserne og i 7. c.

I 0. klasserne fordi de er nye klasser med måske nye forældre, som tager hul på deres måske 1. barns tid her hos os. I 4. klasserne, fordi de netop har forladt indskolingshuset, og forældrene derfor ikke i samme grad har deres gang på skolen. Så skal der noget andet til for at holde fingeren på pulsen. I 7. c. fordi det er en ny klasse med helt nye elever og forældre.

Vores primære ærinde på møderne var at give forældrevinklen på vigtigheden af, at vi forældre bidrager til samarbejdet i og omkring klasserne.

Vi hører om gode aktiviteter arrangeret af kontaktforældrene i de forskellige klasser, fx ture for hele klassen med forældre og søskende eller en fest kun for forældre. Børn bliver inviteret hjem til hinanden på kryds og tværs, og forældre hjælper hinanden med kørsel til og fra fritidsaktiviteter. Vi interesserer os for, hvordan vores børns

Præsentation af bestyrelsen

- > Annette Anker, *mor til Aya i 4.a*
- > Thomas Willrodt, *far til Thit i 0.b*
- > Mette Lund Møller, *Valgmenighedens medlem og mor til Ludvig i 3.b*
- > Magnus Fridén, *far til Linnéa 1.a, August 5.a og Emma 9.a*
- > Anders Majland, *far til Amalie i 2.a*
- > Stig Højmark, *næstformand og far til Viggia i 1.a og Inger-Marie i 3.a*
- > Lisbet Foged, *formand og mor til Agnes i 2.a og Amanda i 8.a*

kammerater trives, og vi tager medansvar for et godt miljø for alle at være og lære i, både børn og voksne. Nogle gange har vi overskud at give af - andre gange har vi mest brug for at tage imod.

Selv har jeg lige været ude at spise med mødrene i 2.a. Det var for det første virkelig hyggeligt; for det andet er jeg overbevist om, at vores aften sammen smitter af på den kontakt, vi ellers har med hinanden. Det er meget nemmere at kontakte hinanden om bekymringsting eller for at bede om hjælp, når vi også har siddet og hygget os sammen. Jeg oplever gang på gang, hvordan "Sammenhold omkring børn skaber sammenhold mellem børn"

I starten af næste skoleår deltager vi igen i forældremøderne på de nævnte klassetrin. Det er vores oplevelse, at formidlingen fra forældre til forældre har værdi, og vi ser frem til at møde jer. Vi modtager også meget gerne feedback fra jer, som deltog i de forældremøder, hvor vi var med. Var der andre ting, I gerne ville have haft os til at fortælle noget om? Så hører vi gerne om det.

Byggeplaner

Fra skoleårets start har udvidelse af skolen eller ombygning af eksisterende bygninger været på dagsordenen på hvert møde. Siden vi begyndte at have miniSFO, har vi hvert år den 1. marts taget imod 44 førskolebørn. Jeg

ved fra medarbejdere og forældre til de små førskolebørn, at de har oplevet deres start som rigtigt god og med gode fysiske rammer. Og lidt firkantet sagt, så er det da heller ikke for deres skyld, vi er begyndt at se på, hvordan vi kan bygge til eller bygge om. Men konsekvensen af at kunne give de små så god en start i gode rammer har jo været, at andre klasser har skullet skifte lokale, og i sidste ende har det ramt nogle faglokaler og andre fælleslokaler, som er blevet inddraget de fire måneder om året, og det blev hurtigt tydeligt, at det skulle vi gøre noget ved. Referaterne fra vores bestyrelsesmøder holder jer opdaterede om processen.

På årsmødet sluttede jeg min beretning af med at takke medarbejderne. Det vil jeg også gøre her. Det bliver jævnlige sagt, at vi har en god og meget engageret og kompetent medarbejdergruppe, og det har vi! Jeg skriver det ikke bare, fordi det ser godt ud på papir; men fordi det passer. Det har vi blandt andet, fordi medarbejderne investerer deres tid i at være sammen og give noget af sig selv - også uden for arbejdstid. Også her gælder det, at et nuanceret kendskab til hinanden skaber grobund for et godt samarbejde, og mon ikke det også smitter af på vores børn. Det tror jeg, det gør!

Vi ser frem til at tage fat på opgaverne i det kommende skoleår.

Teateråret 2015-16

Af: Michael Hoff

Endnu et år på Odense Friskole, hvor teater har spillet en stor rolle og rørt alle klasser, medarbejdere og mange forældre.

Ikke kun har der været produceret forestillinger på 2., 4., 6. og 8.-10. årgang, som beskrives på de følgende sider, vi har også haft besøg af tre professionelle teatre, ligesom en del klasser har været i Odense Teater og Nørregaards Teater.

Hvid Støj Sceneproduktion præsenterede en fascinerende, sjov og lærerig forestilling – "ORD" – for 2. og 3. klasse, 4.-5. klasserne havde fornøjelsen af Teater Panduros rørende og tankevækkende "Sa Tu Sai" – et eventyr om børnearbejde" og endelig fik 6.-7. klasserne en historiektion ud over det sædvanlige, da Det Fortællende Teater opførte forestillingen "Amled".

Er du rigtig klog?

Den er mindst lige så stor som op til loftet her!

- 2.a har indstuderet og opført musicalen: Musikus får en idé

Af: Kirsten Sørensen, klasselærer i 2.A

"Jeg dansede og spiste ost og sang for hundrede mennesker", siger Anton. Anton var musen Musikus i en musical, som 2.a opførte for forældre, bedsteforældre og søskende. Og for alle skolens elever til morgensang.

Der er flyttet en kat ind i huset, hvor 22 mus bor. De er bange for katten, som er tre gange så stor som de selv.

De synger i Sorgesangen
*Det var godt at være mus
 Her i dette gamle hus
 Men med denne dumme kat
 Er det rivende galt fat.*

*Hvem kan give os et råd?
 Vi må alle gøre nog't (nåd)
 Der kan få den stygge kat
 Til at løbe væk i nat.*

De bliver enige om, at de vil sætte en bjælde om kattens hals, så de altid ved, hvor den er. Men de kan ikke blive enige om, hvem der skal gøre det. De har alle mulige undskyldninger. Som en af musene gør opmærksom på: *Den er mindst lige så stor som op til loftet!* Til sidst siger Musikus: *Sådan er det altid hernede. Vi kan godt blive enige om, **hvad** vi skal gøre – men aldrig om, **hvem** der skal gøre det.*

Nå, men når ingen af jer vil med, så må jeg jo gå alene. Farvel!

*De andre mus fortryder og synger:
 Nej, hvor er han skør,
 bar' han ikke dør.*

*Der må ikke ske ham noget,
 vi sku' alle være gået
 med uh – åhh,
 med uh – åhh.*

**Sådan er det altid hernede.
 Vi kan godt blive enige om,
 hvad vi skal gøre – men aldrig om,
 hvem der skal gøre det.**

Det ender godt. Musikus vender tilbage og bliver fejret som en helt, da han fortæller, at alt gik, som det skulle. Man hører bjælden i baggrunden.

Musicalen er en enkel historie om et komplekst problem. Handlingen er hentet i den gamle fabel af Æsop, "Bjælden på katten".

Forarbejdet

Musical er lidt ligesom en musikvideo, siger Conrad og fortsætter: Det er at lave teater med sange, og det vigtigste er, at man ikke kommer ud af rytmen. Hvis man kommer ud af rytmen, sker der det, at man synger det, som de andre har sunget for to sekunder siden.

I musiktimerne har Maria Hørup indøvet alle sangene med klassen, og en af skolens teaterlærere, Line Banke, hjalp med indstuderingen af stykket. August siger: "Line hjalp os med at gøre stykket sjovere".

Om det at spille teater siger Regitze: "Man spiller teater ved, at der er nogen, der får en rolle og en eller flere replikker. Man skal øve sig en del. Man skal blive i sin rolle, selv om det er svært."

I billedkunst blev der lavet kulisser. "Noget af det bedste var at lave kulisser", siger Amalie. Kostumerne sørgede forældrene for. De var 22 forskellige mus.

"Jeg havde store ører og en hale, der gik ned til knæene. Jeg havde lavet det med min far", fortæller Selma, og Johan tilføjer: "Min mor havde lavet ørerne og halen. Ørerne var lavet af gamle sko, og halen var lige så lang som mig."

"Man laver teater ved at arbejde sammen og have det sjovt sammen."

Selma

Samarbejdet

"Man laver teater ved at arbejde sammen og have det sjovt sammen. Jeg synes, det var sjovt, fordi vi var fælles om stykket", siger Selma, og fortsætter: "Og når man ikke siger noget, skal man huske at spille mus og at leve sig ind i sin rolle." Noah er inde på det samme, når han siger: "...man skal også høre efter, hvad de andre siger, for hvis man ikke hører efter, ved man ikke, hvornår man skal sige noget!"

Samarbejdet er ikke bare børn og lærere. Det er også en god forældrekreds. Forældrene har hjulpet med det praktiske, og de er altid til at få fat på. De sørgede for, at der blev dækket festligt op til spisning for ikke mindre end 96 forventningsfulde premieregæster. Foruden som nævnt kostumerne sørgede de også for sminkning og billeder og videooptagelse.

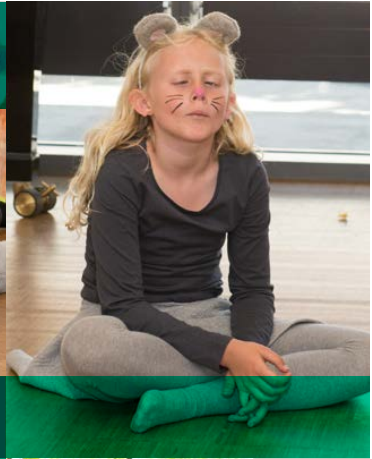
Hvorfor spille teater?

Spørger man i 2.a, hvorfor det er vigtigt at spille teater, får man klare, kloge svar:

"Det var så sjovt, at jeg vil prøve det igen og igen", siger August, og Bjørk supplerer: "Hvis jeg kunne, ville jeg anbefale det til alle".

Det være hermed gjort!

Julestykket 2015...

4. klasserne laver teater

Af: Olivia Castelão 4.A

En ny tradition blev indført i 2014. Krybbe-spillet bliver nu spillet af 4. klasserne. Pludselig var det min årgangs tur, så det var bare med at komme i gang med at bygge scenen op, fordele rollerne, finde kostumerne og øve. Line og Lone arbejdede med skuespillerne, mens Carsten tog sig af musikerne, og Thomas hjalp lydholdet. Efter de sidste ting var på plads, kunne vi fremføre stykket. Da vi havde spillet stykket for sidste gang, fik vi pizza og fik lov til at møde sent næste dag. Krybbe-spillet 2015 kunne ikke have gået bedre for os. Desværre kunne vi ikke være med til juleklippedag, men det var nok det værd.

Skatteøen

- sørøveri i 6. klasse

Af: Maja Winther og Isabella Ræbild, 6B

I år har vi i 6.A og 6.B lavet stykket skatteøen. Det var rigtig sjovt, at vi selv skulle finde på replikker og finde rekvisitter og kostumer. Vi startede med at skrive, hvilke roller vi godt kunne tænke os, og da rollerne var fordelt, skulle vi bare i gang med at øve. Musikerne skulle øve alt musikken, og vi andre skulle øve sangene og vores replikker. Vi øvede rigtig meget i hele måneden, og det var mega fedt, fordi vi fik snakket rigtig meget på tværs af klasserne. Da vi havde øvet, skulle vi til at optræde. Det var lidt nervepirrende at stå ude bag scenen og kunne høre publi-

kum komme ind og sætte sig, men da man først kom i gang, var det super fedt. Det var rigtig sjovt at optræde, fordi vi ligesom havde været med fra start, hvor vi havde skrevet replikker, stillet scenen op, osv. Det var super at se det færdige resultat, fordi vi havde været med til at bestemme det hele. Vi lærte alle hinanden meget bedre at kende og alle var i fantastisk humør. Det var nogle af de bedste uger 6.B og 6.A har haft sammen. Alle havde hver især en rolle - nogle større end andres, men vi var alle med, og der var ikke én, der følte sig udenfor.

Alfarvej 13

- musisk linjes forestilling

Af: Michael Hoff

*Der er et hus på Alfarvej,
som rummer lidt af hvert.
Et lille hus – et skæbnespil -
for folk, som har det svært.*

Med disse ord blev publikum i februar budt ind på adressen *Alfarvej 13...*, som var beboet af 50 elever fra 8.-10. klasse. I et samarbejde med deres tre lærere havde eleverne arbejdet intenst siden august på at få stablet deres helt egen unikke forestilling på benene... og de var med rette stolte af resultatet.

Alfarvej 13 - et hus, hvor skæbner flettes sammen på godt og ondt, og hvor ingen svar er givet på forhånd. Livets store spørgsmål udfordres af husets beboere, som hver især har deres at kæmpe med.

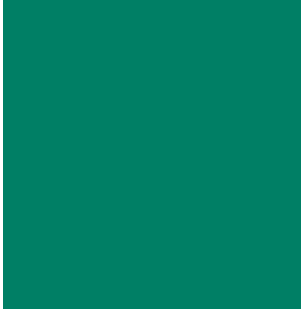
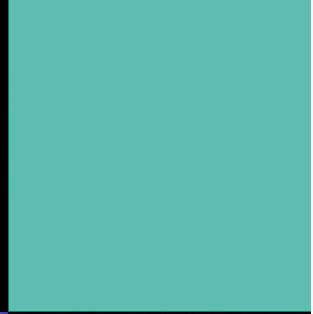
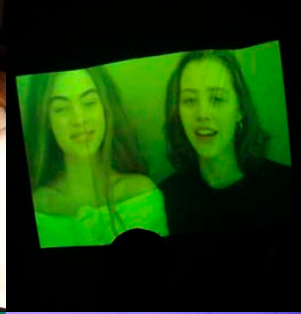
Intet menneske er født som en ø, men vejen frem kan føles ensom og uoverskuelig, når virkeligheden sætter ind.

Hvad er det rigtige at gøre? Er moral et valg? Findes lykken?

*For dramaet må gå sin gang,
et liv er ingen leg.*

*Det ved man, når man kender til
et hus på Alfarvej!*

Det nye idrætsfag på Odense Friskole

Af: Pernille Baun Jørgensen

I 2014 vedtog man i undervisningsministeriet, at idræt skulle på tavlen med udtræksfag til 9. klassernes afgangsprøver. Nogle af argumenterne herfor var blandt andet, at bevægelse i skoledagen er vigtig for elevernes indlæring samt et ønske om et øget fagligt fokus på idrætten som fag.

På Odense Friskole har vi i år arbejdet intensivt med, hvilke muligheder vi ser i et øget fokus på idrætsfaget, og hvordan vi tilrettelægger en eventuel afgangsprøve.

Som led i den nye tilgang til idrætsfaget blev det fra sommeren 2015 besluttet, at de tre 9. klasser på Odense Friskole fremover skulle have idræt sammen. Dette har blandt andet givet rum til fordybelse og sikrer en gennemsigtighed, så alle klasser når det samme, inden året er omme. På trods af facilitetsmæssige udfordringer fungerer denne deling godt og skaber samtidigt et fokus på fællesskabet blandt afgangseleverne, som på tværs af klasserne kan spare med hinanden, samarbejde samt udarbejde eventuelle opgaver. Der er til flere idrætsfagudvalgsmøder blevet diskuteret, hvorvidt det kunne være en fordel også at lave denne inddeling på 7. og 8. årgang for på den måde at påvirke idrætskulturen i hele udskolingen.

På 9. årgang har Dorthe Jantzen, Maria Anderschou / Jon Nielsen og jeg, Pernille Baun, arbejdet med en såkaldt "tredeling" af undervisningen, hvor eleverne har roteret uge

for uge fra en aktivitet til en anden. Lad mig komme med et eksempel:

Den første mandag har 9.A teori med Jon, hvor der arbejdes med takttælling, formskemaer og musik. Eleverne har læst en teoritext, som de fælles gennemgår, reflekterer over og dernæst udarbejder forskellige opgaver til emnet ud fra.

9.B har efter morgensang klædt om og skal øve grundtrin til salsa, cha-cha-cha og vals med Pernille. Eleverne danser både individuelt, men bliver også kastet ud i pardans, hvor de med deres partner skal få grundtrinene til at fungere.

9.C er ligeledes i idræstøj og er med Dorthe, hvor de får introduceret Rudolph Laban og hans dansekoncept. Her arbejder eleverne mere abstrakt med bevægelse - ved hjælp af blandt andet kropsudtryk, dynamiske og statiske bevægelser samt brugen af rummet. Den efterfølgende mandag roterer eleverne således, at 9.C har teori, 9.A danser grundtrin og 9.B arbejder med Laban, osv., osv.

Denne metode giver os som lærere en mulighed for at gå i dybden med få områder indenfor hvert emne og på den måde en større mulighed for at kvalificere undervisningen.

Selv om vi vælger at lave friskole, skal vi stadigvæk matche det, som folkeskolen tilbyder, hvilket vil sige, at vi skal leve op til

samme krav og forventninger, der er til eleverne, når de går ud efter 9. klasse. Vi har så blot en anden frihed til at tilrettelægge den måde, hvorpå vi ønsker at lave skole på.

Idrætsundervisningen bærer især præg af de projektorienterede arbejdsmetoder, hvor eleverne er inddelt i grupper og selv skal løse forskellige problemstillinger og komme med inputs til, hvordan de synes, at de forskellige områder skal dækkes. I de sidste to måneder op mod prøverne har eleverne i deres eksamensgrupper udarbejdet et praktisk program ud fra to emner, som de har trukket. Det projektorienterede arbejde kræver, at alle mand i gruppen løfter lige meget og bidrager med det, som de er stærke i - om det så er færdigheder i form af udførelse af idrætsgrene eller måske teoretiske vinkler. Lærerens rolle bliver langt hen ad vejen vejledende fremfor instruerende. Eleverne har altså rig mulighed for og frihed til at være med til at planlægge deres egen prøve.

Dette giver som tidligere nævnt et større ansvar for egen læring hos eleverne, men det giver samtidigt også en masse mulighed for at tænke kreativt og nyt.

Et par af eleverne i 9.B har kommenteret på, hvordan det har været at arbejde med idræt på denne nye måde:

Jeg kan godt mærke forskel på dette års undervisning i idræt i forhold til de tidligere år, hvor det har handlet meget om at lave nogle

lege og spille nogle forskellige sportsgrene. Til forskel fra i år var der ikke rigtig fokuseret på, hvilke muskler, der blev trænet, eller tænkt på, hvordan kropstillingen skal være, så man kan blive bedre og udvikle sig. Det synes jeg til gengæld, vi har trænet rigtig meget i år. – Mathilde Gadegaard, 9.B

Det tyder altså på, at det øgede fokus på idrætten gør noget godt for faget. Ligeledes er selve prøveformen også for mange elever at foretrække:

Personligt synes jeg, det er en meget god måde at gå til prøve på. En måde hvor man får lov til at udtrykke sig og vise lige det, man selv synes er ens stærke sider. – Amalie Wulf, 9.B

At lægge endnu et pres på eleverne i form af prøver og tests har været diskuteret i uendeligheder på både godt og ondt, men lige når det gælder idræt, kan vi som lærere konstatere, at det har givet noget med tyngde og dybde i faget. Vi har endvidere oplevet, at de elever, som kan have udfordringer i de mere teoretisk tunge fag, liver op i idræt og føler, at det lykkedes, når de får frie tøjler til at designe deres egne forløb ved hjælp af fysiske kundskaber og kreativ tækning. Vi glæder os på idrætsfagets vegne til de kommende år, hvor vi fremadrettet vil arbejde med at kvalificere indholdet og struktureringen af undervisningen.

SFO-naturdag

i Tarup-Davinde

Af: Tommy Hardam

Igen i år var der d. 9. juni fællestur for SFO'en. I tre busser gik turen til det skønne naturområde i Tarup/Davinde. Her blev børnene delt i 3 grupper på tværs af klasser og alder, hvor der blev lavet aktiviteter. Bl.a.:

- Fange salamandre og andet kryb i naturværkstedet
- Gå på tovbro over bundløse dyb
- Svæve med svævebane
- Lave sjove lege

Efter besøg i de tre aktiviteter ankom forældre til området fra kl. 16.00. Der blev prøvet svævebane/tovbaner, snobrødsbagning, naturløb med poster.

Som afslutning på arrangementet var der fælles picnic, hvor hver familie selv havde medbragt madkurv.

En rigtig hyggelig eftermiddag for børn og forældre.

Klubtilbud

for 4. klasserne

Af: Tommy Hardam

I flere år har der været et stort forældre-ønske om en mere nænsom og tryk overgang fra SFO til klub eller lignende. I dette skoleår har vi fra august til februar som et forsøg haft etableret et sådan klubtilbud for 4. klasserne på Odense Friskole.

Klubben er en videreførelse af de pædagogiske, metodiske principper, som børnene kender fra skolen/SFO. Der er fokus på trivsel, omgangsformer og sprog. Desuden skulle klubben gerne være med til at gøre børnene mere selvstændige og mere ansvarlige.

Målet er desuden at udskyde tiden for den nye 4. årgang, inden de skal ud i "den store verden", og dermed gøre skiftet fra SFO til klub eller lignende mere trygt for elever og forældre. Klubben skulle gerne være med til at kvalificere elevernes valg af aktiviteter efter skoletid.

Vi har valgt, at klubben holder til i lokalerne omkring torvet. Her er der mulighed for bordtennis, bordfodbold, hygge med spil og forskellige andre aktiviteter. Løbende vil børnene deltage i planlægningen af aktiviteter f.eks. rollspilstur, udflugter mv.

Da klubtilbuddet er blevet rigtig godt modtaget af både børn og forældre, har bestyrelsen på skolen besluttet at tilbyde ordningen også for kommende 4. årgang.

På nuværende tidspunkt er der tilmeldt 31 børn næste års klubtilbud.

Året ifølge elevrådet

Af: Asta Clara Skov Andreassen, 9.B og Frederik Thulstrup Buchardt, 10.

”Da jeg i starten af skoleåret meldte mig til elevrådet, havde jeg ikke troet, at vi ville kunne nå så meget, og at det ville spille en så stor faktor mht. hvad skolen gør for eleverne. Jeg har været rigtig glad for at være formand og synes, at det har været utroligt spændende og meget lærerigt.”

Asta Clara (formand)

Vi har i løbet af skoleåret haft en masse ting til debat, og en masse ting at snakke om. Vi har haft snakket meget om at gøre det nemmere at betale i boden, nemlig med Mobile Pay. Dette har været kraftigt efterspurgt af andre elever, og det er noget, som vil gøre det lettere at kunne betale i boden. Der har også været nogle problemer med, at papiret til at tørre sine hænder med har været hårdt og tørrede ens hænder ud. Dette snakkede vi også en del om og prøvede ihærdigt at gøre noget ved. Vi har her i slutningen af året også fået til opgave at prøve at udarbejde en række spørgsmål til næste skoleårs APV til eleverne. Disse spørgsmål skal fremme trivslen hos eleverne og skal give et billede af, hvordan det er at være elev på Odense Friskole.

Vi har i løbet af året gerne ville skabe et større og bedre fællesskab mellem eleverne. Dette prøvede vi at gøre ved at lave en række events. Et af eventsene, som vi fik gennemført, var ”Den store bagedyst”. Til denne bagedyst kunne eleverne fra overbygningen tilmelde sig i hold bestå-

ende af to personer. Vi mødtes otte hold efter skole en onsdag eftermiddag, hvor der fra kl. 15.00 - 18.30 blev bagt på livet løs. Der var en dommerkomité bestående af fire dommere; Torsten Bo, Lau og Mollie, 9.c samt Asta Clara, 9.B. Der blev til sidst udnævnt en vindergruppe, som havde en række udfordringer undervejs, en af disse udfordringer var bl.a., da deres kagebund faldt ud af vinduet fra 2. sal. Efter disse udfordringer var det dog stadig deres kage, tæt fulgt af de andre syv kager, som var den flotteste og bedst smagende. Dette var et sjov og spændende event, da vi ikke har lavet noget lignende før. Det var en sjov oplevelse, da alle var meget engagerede og gik meget op i konkurrencen. Det var derfor en succesoplevelse, og noget vi vil anbefale gentager sig.

Vi tog elevernes ønske om Mobile Pay til os og snakkede derefter med Torsten Bo og Thomas Allesø. Efter dette møde fik vi gennemført Mobile Pay, og det eneste vi nu mangler er en telefon, som kan bruges til dette formål.

Formand og næstformand

Formand: Asta Clara Skov Andreassen, 9.b
Næstformand: Frederik Thulstrup Buchardt, 10.

Vi har sammen med vores referent (Anna Leth, 8.C) flere gange været til møde med Thomas Allesø og Torsten Bo. Til disse møder tog vi nogle af de væsentligste punkter fra vores egne elevrådsmøder videre og snakkede med dem om disse punkter.

Her talte vi bl.a. om Mobile Pay, papir på toiletterne, varme i klasserne og om de morgensange, vi har holdt for hele skolen.

”Jeg har virkelig nydt at være formand og i det hele taget bare at være med i elevrådet. Jeg føler, at man som elevrådsformand repræsenterer elevrådet, og ikke mindst de andre elever. Det er en dejlig følelse, da jeg på den måde føler, at jeg kan tage de andre elevers ønsker med videre, og at andre derfor snakker igennem mig.”

Asta Clara Skov Andreassen, 9.b

Disse møder var rigtigt brugbare, og det var en meget god mulighed for at få det, vi snakkede om i elevrådet, formidlet videre til de rigtige.

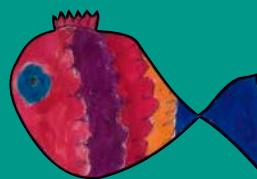
”Jeg synes, at det har været rigtig spændende at være med i elevrådet. Jeg havde ikke prøvet det før, men jeg har været glad for det hele vejen igennem. Jeg har været glad for at være næstformand, for så får man lige den sidste beslutning med.”

Frederik Thulstrup Buchardt, 10.
(Næstformand)

Ugen, der gik i fisk

Af: Dorthe Stærmose

Flexuge i børnehaveklassen i februar måned - vi havde valgt emnet fisk. Vores intention var at inddrage naturfaget noget mere i denne uge, at undersøge en masse om, hvordan fisk lever, hvad spiser de? Hvordan får de unger? Ja, spørgsmålene var mange, og der kunne stilles mange vi-undrer-osspørgsmål, fandt vi ud af, efterhånden som ugen skred frem. Vi ville bruge ugen undersøgende og kreativt samt lave mad med fisk.

Ugen startede vi med fælles musiktime de to børnehaveklasser imellem. Vi dyrker dette fællesskab, så meget vi kan i dagligdagen, idet vi synes, det er meget vigtigt ikke at have et skel mellem A og B klasserne. Vi lavede motorikleg om fisk og sang sange om fisk; havde det sjovt sammen, mens vi sang og legede.

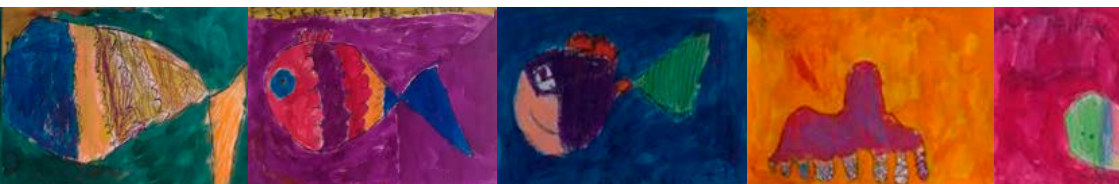
Hele ugen havde vi en fælles hyggestund om morgenen, hvor vi sang, fortalte historier om fisk, så "Bennys Badekar" og tegnefilmen Aborresøen - en film om, hvordan fisk lever, formerer sig, går i hi, leger og bliver spist af de større fisk, En rigtig god film til de mindste, når så svære fakta skal indlæres.

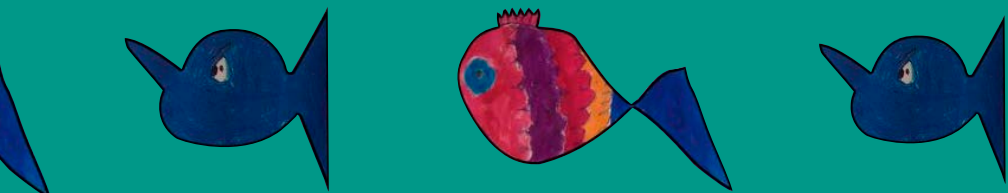
Der var hver dag mange forskellige aktiviteter på programmet. Vi lavede vore egne akvarier ud af æsker, malet og pyntet op in-

deni som en hav-eller søbund. Mange flotte fisk, søheste, rejer, hajer, dykkere mm. blev tegnet, klippet ud og hængt op. Der blev snakket om fisk, man blev inspireret af det sidemanden lavede og iværksatte nye kreationer af fisk, mens man med tungen lige i munden klippede fisk ud. De fine akvarier blev efterfølgende udstillet i fællesrummet til stor glæde for alle i huset. Vi lavede store malede billeder af vore yndlingsfisk og gav dem navne, og mange sjove navne blev sat i spil og kom på billederne, hvilket gav anledning til mange gode grin.

Vi snakkede en hel masse om at fange rejer og krabber, noget som de fleste børn jo har erfaring med, de helt store "lystfiskertips" blev delt, såsom hvilken madding man sætter på klemmen, når krabberne skal i spanden, hvordan man skal behandle dyrene, ja, en snak, der gav anledning til, at mange børn tog minderne frem fra sidste eller måske forrige sommer og delte det, de vidste, med hinanden.

Vi snakkede efterfølgende om, at børn i dag ved utroligt mange ting. Nogle begyndte også fra dag til dag at ønske noget mere, vi skulle gå i dybden med. F.eks. var der en, der gerne ville vide mere om fødekæden

og om, hvordan fisk kan gå i hi, ja, nysgerigheden var stor.

Nysgerrige var de fleste også på at smage de rejer, som vi på vores middag serverede, vi lavede fiskefrikadeller samt pasta formet som fisk, og intet blev levnet.

Vi havde en helt fantastisk uge sammen, hvor kammeratskabet de to klasser imellem

blev styrket. Der blev indimellem aktiviteterne lavet mange sjove lege, spillet vendespil med fisk, kreeret flotte tegninger med farvestrålende fisk mm.

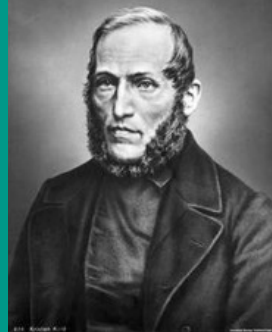
Børnene havde en lærerig, spændende og anderledes uge, hvor mange forskellige oplevelser sammen med årgangskammeraterne var en vigtig fællesnævner.

Christen Kold

- 200 års jubilæum og stadig aktuel

Af: Lisbeth Riis-Søndergaard og Lone Ejdrup Nielsen

At holde skole går langt tilbage i Danmark. Helt tilbage i middelalderen kender man til systematisk undervisning. 1537 foreskrev man, at der skulle oprettes latinskole i alle købstæder, og der har været rytterskoler. I 1814 får man en ny skolelov, der betyder, at alle børn i Danmark skal gå i skole.

Christen Kold bliver født i 1816.

I år er det altså 200 år siden Christen Kold blev født i Thisted som søn af en skomager. På den tid var det almindeligt, at man fik samme arbejde som sin far, men Christen var slet ikke god til håndværket.

Christen var blevet 15 år og konfirmeret, og fordi han ikke var god til skomagerfaget, fik hans mor en gammel provst til at ansætte ham som omgangslærer hos bønderne, det betyder, at han skulle gå på omgang blandt bøndernes børn for at lære dem Balles lærebog.

Christen var en lidt splejset dreng, så han var noget bekymret for, hvordan han skulle kunne klare de største børn. Han besluttede at holde en lille tale for dem, hvor han sagde, at de jo var meget større end ham, så de ville jo nok kunne banke ham, men hvis de var kloge, så skulle de benytte lejligheden til at høre, hvad han kunne lære dem - og så kunne han holde skole for dem.

Når det var frikvarter, kunne børnene løbe udenfor og spille kegler, og Christen havde lyst til at spille med - ældre var han ikke. En rar mand, der boede overfor, kom over

til Christen og sagde, at de lige skulle tale sammen. Han sagde til Christen, at han ikke skulle spille kegler med børnene, når han også skulle være deres underviser. Christen kunne i stedet komme med op på hans gård, for han havde en søn på Christens alder, som kunne spille med ham. Christen fandt det helt fantastisk at opleve den mand, der var i besiddelse af både kærlighed og forstand.

Da han blev 18 år, kom han ind på seminariet i Snedsted i Thy. Christen skilte sig ud, andre syntes han var lidt underlig. Mens han gik på seminariet, kom der en foredragsholder Peder Larsen Skræppenborg, som skulle fortælle om Vorherre. Christen blev meget optaget af det, han hørte, blandt andet at Gud elsker alle mennesker. Christen blev virkelig glad, tænk, at han altså var god nok, han skulle være tilfreds med sig selv! Det forandrede alt for ham.

Da han var færdig søgte han stillinger, men fik ikke arbejde, fordi han tydeligt gav udtryk for, at børnene ikke skulle lære Balles lærebog (katekismus) udenad. Christen havde slet ikke syntes om at lære udenad, da han selv gik i skole.

Han vidste fra sin barndom, at det, han havde fået fortalt af sin mor, det kunne han huske. Han vidste fra sine år som huslærer, at børnene kunne huske, hvad han fortalte dem, altså ville han undervise på en fortællende og levende måde.

Han fik forskellige ansættelser som huslærer, hvor han fik efterprøvet sine ideer om undervisning med fortælling, men ikke noget arbejde i den offentlige skole.

Efter at have været i Thy nogle år rejste han til Sønderjylland, til Forballum, hvor han blev huslærer for en rig bondes børn. Han fik at vide, at de skulle kunne Balles lærebog udenad, så de senere kunne blive konfirmeret. Kold syntes, det var synd for børnene, især var der en pige på 10-11 år, Maren, som han kom til at holde meget af. Hun havde rigtig svært ved at lære udenad, hun prøvede igen og igen, græd og var ked af det. Kold tænkte, at det da ikke kunne være Guds mening, at børnene skulle lide sådan, for at en præst ville konfirmere dem. Han spekulerede over sagen og fandt den løsning, at han ville fortælle bibelhistorie, ligesom han fortalte eventyr. Så begyndte han at fortælle om Josef og hans brødre, og straks kunne Maren genfortælle det hele næsten ordret. Kold tænkte, at Gud havde vist ham den måde, han skulle undervise på.

Så en dag skulle børnene overhøres af præsten. Det gik meget godt, indtil en af dem blev bedt om at læse op, og præsten fandt ud af, at de ikke brugte nogen bog. Kold fortalte, hvordan han havde lært børnene det, de kunne, og at han ikke kunne se nytten af at lære udenad. Præsten sagde, at de skulle lære Balles lærebog, og da Kold nægtede det, blev han indberettet til biskoppen.

Biskoppen indkaldte Kold til samtale og kunne nok høre, at Kold godt kunne klare at lære børnene, hvad de havde brug for – men, sagde biskoppen, hvad skulle de andre degne så gøre, hvis de ikke kunne fortælle som Kold. Kold svarede: "Hvad kommer det mig ved?". Biskoppen svarede, at alle jo skulle have samme undervisning. Det kunne Kold ikke fatte, for som han sagde, "hvis der var 99 skomagere, der lavede dårlige støvler, skulle så den ene, der lavede gode støvler også lave dårlige støvler, for at de kunne blive ens?" "Jamen, det bestemmer loven jo", sagde biskoppen. "Ja, så må De se at få lavet så tosset en lov om!", sagde Kold.

Fordi Kold ikke ville indordne sig, kunne han ikke få offentlig ansættelse, så Kold tog til København for at lære bogbinding. I København hørte han N.F.S. Grundtvig prædike og blev bekendt med Grundtvigs tanker om folkehøjskole.

Kold blev i 1842 lærer for pastor Hass' børn, pastoren skulle til Lilleasien, Smyrna, for at missionere. Men da de var i Smyrna, blev Kold afskediget, og han måtte selv finde en måde at klare sig på. Han ernærede sig derfor nogle år som bogbinder i Smyrna. Det gik ham godt, han tjente så godt, at han kunne spare penge op.

I 1847 vendte han tilbage til Danmark, det tog ham tre måneder at gå hjem, fra Triest til Thisted med en trækvogn efter sig.

I 1848 udbryder 1. slesvigske krig, Kold melder sig som soldat, men bliver erklæret uegnet til soldatertjeneste. Han får igen arbejde som huslærer, denne gang i en vestjysk præstegård. Fra 1849 bliver han huslærer hos præsten Vilhelm Birkedal i Ryslinge – og det bliver et vendepunkt for Christen Kold. Han holder her efterskole for drenge, og han holder lørdagsforedrag for byens unge karle. Han kommer i nærmere kontakt med Grundtvig, der siden 1830'erne havde arbejdet med højskole – altså uddannelse af unge over 18 år. Senere holder han sommerskole for unge piger. N.F.S. Grundtvig var en kendt person i samtiden, og samarbejdet med ham kom Christen Kold til gode, selv om de på mange områder ikke delte synspunkter.

I 1850 skriver Kold "Bogen om børneskolen". Han køber et hus på Ryslinge Mark og begynder i 1851, med økonomisk støtte fra bl.a. Grundtvig, en folkehøjskole i Ryslinge. I 1852 begynder han en fri børneskole i Dalby ved Kerteminde. I 1862 starter han Dalum Højskole i Odense, og her arbejder han indtil sin død i 1870.

Selvom der var modstand mod hans metoder, selvom økonomien vanskeligt hang sammen, så voksede hans højskole, og han blev kendt for sit arbejde, som blev brugt i de mange højskoler, som oprettedes i de følgende årtier.

Skolehistorisk huskes han især for oprettelsen af friskolen. Friskolen var en forældre-kredsskole. Flere af hans første elever blev friskolelærere, og de videreførte Christen Kolds tanker om den frie, beåndede fortælling.

Kold var en ordets mand, han har ikke efterladt meget på skrift. Han har skrevet børnebogen "Mis med de blå øjne" og fagbogen "Om børneskolen".

I slutningen af 'Om Børneskolen' skriver Kold: "Undervisningen skal virke beåndende, den skal forbinde sig med og befordre det liv, personen bærer i sig. Undervisningen skal rette sig mod elevens iboende muligheder: 'En undervisning, der skal opnå den hensigt at danne og beånde, må ikke melde sig med en forudlagt plan, en afstuk-

Det vigtigste, vi har lært af Christen Kold - om at lave friskole for børn

1. Fortælling – som en måde at undervise på og lære på
2. Vi mennesker har lysten og evnen til at lære nyt og til at stille spørgsmål om livet, så vi kan blive gode til at leve det liv, vi gerne vil
3. Alle mennesker er LIGE-VÆRDIGE, uanset alder, køn, udseende, religion og rigdom
4. Lærere skal respektere de børn, de underviser. Børnene skal undervises på en måde, så det giver mening for dem, og så de kan forstå det. IKKE terperi og udenadslæren for andres skyld
5. Børn skal have lov til at være børn, og de skal have lov til at bruge deres fantasi. Det gør vi ved at synge, høre myter, eventyr, legender og historier
6. Først opleve – så oplyse.

ket og afpælet vej, som børnene må følge til målet. Den må meget store masser af det allernyttigste og klogeste, der bliver påtvunget og altså kun mere tage hensyn til børnene og navnlig til, hvad der rigtig fornøjer dem, glæder og opløfter dem, og hvad der finder indgang hos dem. Hverken dannelse eller beåndelse kan påtvinges nogen; thi de forudsætter begge en frivillig modtagelse. Selv det allerubetydeligste, der virkelig modtages, har mere dannende kraft i sig end kommer udenpå". Kold sagde også: "Et barn er ikke en flaske, der skal fyldes, men et bål, der skal tændes."

Kold var i sin levetid direkte involveret i oprettelse af omkring 100 friskoler på Fyn og Sjælland. Christen Kold er begravet ved Dalum kirke. På en mindesten i Ryslinge står: "*Stenen bevarer hans navn – Folket hans gerning*".

Vores friskole er en Grundtvig/Koldsk friskole. Vi er stadig inspireret af Kold. Fortællingen har en central plads i det daglige skolearbejde (Kold). Vi ved, hvor meget det betyder for fællesskabet (Grundtvig), at vi har fortællinger.

Altså tager vi os tid til at fortælle. Fortælling er et fag på skemaet i de små klasser, og fortælling er skrevet ind i fagplanerne for alle fag. Det, vi i dag kalder differentieret undervisning, er hvad Kold talte om, når han sagde, at man skulle tage hensyn til børnene. Vi tager hans tanker med, når vi underviser med respekt for den enkelte, når vi ved, at ethvert menneske indeholder kraft, mod, glæde og håb.

Kold var i sin levetid direkte involveret i oprettelse af omkring 100 friskoler på Fyn og Sjælland.

”Meller” -dagen...

**sidste skoledag i
9.-10. klasse - billed-
collage fra en festdag**

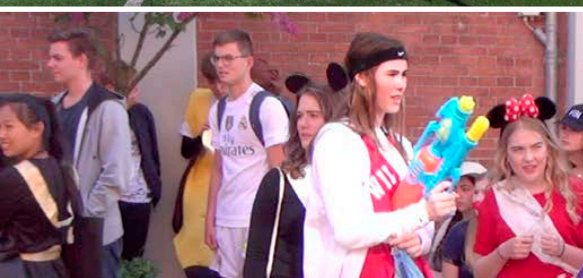

Udklædte afgangselever, feststemt skole, fælles morgenmad med kåringer, vand-kamp i skolegården, meller-runde til alle de mindre klasser, kamp på OKS med lærerne i forskellige discipliner og med alle de øvrige elever som heppekor, show i den store sal med indslag fra hver afgangsklasse afsluttende med en hilsen fra skolens medarbejdere og alt sammen i strålende solskinsvejr... jo, det var sidste skoledag med manér den sidste fredag i maj.

Forude ventede eksamen, men det var der ikke tid til at tænke på på sådan en skøn dag...

Fra børnehavebarn

til mini-SFO'er

Af: Pernille Baun

Kigger man ind i indskolingshuset d. 1. marts, vil man se 44 nye børn, der alle spændte og forventningsfulde sidder rundt om de aflange borde i to af husets klasselokaler. Det er blevet "skolestart" for de nye mini'ere.

I mini 0.B, hos Tina Rasmussen, går Laura og Lasse Hvid Dalnæs, som er kommet fra Elverhøjen Børnehave og er ved at være klar til at prøve kræfter med det at gå i skole. - "Det føltes som om, at der var mange sommerfugle, der fløj rundt inden i min mave uden, at jeg selv kunne stoppe dem." forklarer Laura, da jeg spørger til, hvilke følelser, hun oplevede inden, hun startede.

- "Jeg tænkte på om de mon havde en fodboldbane med mål, for jeg elsker at spille fodbold." istemmer Lasse. Begge børn havde glædet sig til at starte. De er begge vilde efter at få lov at vise og fortælle, hvad de laver i løbet af dagen, og jeg bliver vist rundt i klassen - og med grundig uddybning, fortæller de begge om alle sagerne, der hænger rundt på væggene og står på hylderne. - "Vi laver mange sjove ting. Især de gode lege er sjove, men vi har også lige sået solsikker og tomater og karse", fortæller Lasse og kigger nøje på de hvide plastickrus, hvor børnene har sået frø.

- "Vi er også på legeøen, hvor vi laver opgaver i en bog. Det synes jeg er rigtig sjovt", fortæller Laura og viser mig en opgavebog, hvor eleverne sammen med Tina undersøger forskellige ting.

For mange børn kan overgange fra institutionerne opleves som en overvældelse, også for forældre, men Lasse og Lauras forældre, Merete og Henrik er begge enige i, at overgangen har været smertefri: "Vi synes, overgangen har været fantastisk smertefri. Lasse og Laura havde længe glædet sig til at starte 'i skole', og opstarten har efter alt at dømme helt levet op til deres forhåbninger. De er ofte utilfredse med at blive hentet, fordi de lige var i gang med noget, og de glæder sig nærmest altid til, de skal på skolen igen."

De peger ligeledes på nogle af de gode ting, der er ved, at man får skabt det tidlige fællesskab inden egentlig skolestart. Noget af det, som de særligt har hæftet sig ved er skolens sammenhold i sin helhed: "Særligt godt er måske den tryghed og leg på tværs af alle aldre, man møder som afhentende forældre. Herudover oplever vi en stor sammenhængskraft generelt på skolen, samtidig med vi oplever Tina som en både trygheds-skabende, tillidsvækkende, men også tilpas udfordrende lærer, som har godt blik for børnenes forskellige karakteregenskaber, styrker og mindre stærke sider."

I tæt samarbejde med pædagogerne i SFO'en arbejdes der på at hjælpe de kommende skolebørn på vej til en fremtid som elev på Odense Friskole. Her fokuseres blandt andet på fællesskabet og det at være en del af en større helhed. Tina arbejder i dagtimerne sammen med børnene, mens de om eftermiddagen er sammen med andet personale fra skolens SFO.

”Det føltes som om, at der var mange sommerfugle, der fløj rundt inden i min mave uden, at jeg selv kunne stoppe dem.”

Laura

”Jeg tænkte på, om de mon havde en fodboldbane med mål, for jeg elsker at spille fodbold.”

Lasse

Trafikkursus for 0.A

Af: Vibeke Lundaa

Odense kommune har for nogle år siden valgt at spare trafikundervisningen for de yngste elever væk. Før blev vores elever transporteret til trafik anlægget ved Risingskolen i bus. Her var de yngste fra børnehaveklasserne fodgængere og gik rundt til forskellige poster i følge med voksne og samlede brikker til et puslespil.

Eleverne fra fjerde klasse var henholdsvis bilister og cyklister som kørte rundt under vejledning af rare betjente, som også viste lysbilleder i det lille hus midt i anlægget. En hyggelig og lærerig formiddag for børnene. Dermed mangler efter min og min kollega i 0. A, Dortes, mening en væsentlig del af undervisningen i de mindste klasser. Vi tog derfor initiativ til vores egen trafikundervisning af 0. A.

Vi er så heldige at Odense friskole ligger ved stærkt befærdede veje med fodgængerovergange af flere slags. Både med og uden trafiklys og et sted hvor man er nødt til at vente på en helle midt på vejen. Derfor blev børnene delt i tre grupper og travede vejene tynde rundt om skolen, hvor de mest basale trafikregler blev indlært, ligesom de fik lært,

hvad skiltene betyder, og hvad meningen er med spærreflader og striber på vejene.

Eleverne var meget interesserede og opmærksomme på vores ture, og de er blevet meget dygtige - der vankede skarp irettesættelse til skoleleder Thomas, da han krydsede en gade uden at vente, da vi fulgte hjem fra byen.

Vi sluttede af med en lille eksamen, hvor vi i fællesskab løste nogle opgaver, og derefter var der uddeling af "gåbeviser" til alle de dygtige små trafikanter. Derefter har vi været på gåture til legepladser sammen med de alleryngste fra mini-sfo, hvor børnene har vist ansvar overfor deres yngre kammerater.

I juni måned følger sfo op på det med en dag, hvor man kan erhverve kørekort til mooncar, rulleskøjter og skatebikes.

Vi kan varmt anbefale andre lærere og pædagoger at lave et lignende forløb - det skylder vi vores elever, når den store sparekniv har nedlagt den nødvendige trafikundervisning.

Elevrådet og legepatrulje

Af: Line Banke

Elevrådet på mellemtrinnet har igennem året arbejdet med forskellige emner og områder, der vedrører dem selv og deres egen skoledag. Det har været et super aktivt elevråd, der som de selv siger det: "Virkelig har lært hinanden at kende godt på tværs af årgange".

De har været knivskarpe til at opdage og påpege ting, som de syntes skulle ændres og gode til at argumentere for deres sag. Det har f.eks. gjort, at der er kommet nye brusere både i drenge- og pigeomklædningen.

Et andet tiltag, som elevrådet kan tage en stor del af æren for, er LEGEPATRULJE. Det er et tiltag, som er til stor glæde for de yngste elever. Alle elever i 4., 5. og 6. klasserne er blevet spurgt, om de vil være en del af legepatruljen, og næsten alle, der har meldt sig, har fået en frikvartersvagt sammen med to andre. Legepatruljen tilbyder så at sætte lege igang og lære de, der har lyst fra de mindre klasser, nye lege. Legene er nogen, som de har fundet på på elevernes legepatruljekursus og er skrevet ind i "Legepatruljens store lege-håndbog". Den indeholder både gode gamle klassiske lege som to-mand-frem-for-en-enke og nye lege.

Det er en stor fornøjelse at opleve de store tage sig af de små og se børn fra forskellige klasser og årgange finde sammen i de lege, som legepatruljen finder på.

Legepatruljen kan kendes på de gule veste og står klar til leg ved de tre store sten i starten af hvert frikvarter.

**"Virkelig har lært
hinanden at kende
godt på tværs af
årgange"**

Københavnere i et par døgn

Af: Vigma, Matilde, Simon, Gustav og Aksel, 8. ABC

I de tre dag op til Kr. Himmelfartsdag var de tre 8. klasser samtidig, men alligevel hver for sig afsted på en tur til København. Mange spændende oplevelser stod på programmet, og her følger elevernes egne beskrivelser af nogle af de aktiviteter, som alle tre klasser oplevede.

Politiker for en dag

Besøg i Folketinget var en af de mange oplevelser, som alle tre klasser havde, da vi var på klassetur til København i maj måned. Det helt store var et 3 timer langt spil, hvor eleverne oplevede, hvordan det var at være politiker. Der blev både løbet, argumenteret og kæmpet for at få sin mening om tre forskellige lovforslag frem i lyset.

Efter en kort rundvisning på Christiansborg med besøg i blandt andet den store folketingsaal, Landstingssalen og Vandrehallen, blev klasserne ledt videre ned i en kælder under det flotte slot. Her blev vi introduceret til et spil kaldet *Politiker for en dag*. I spillet skulle alle elever have roller som politikere. Der blev taget billeder af hver enkelt elev, og der var kun to chancer til at få taget "det helt perfekte billede". Selvom de fleste ele-

ver brugte både 1. og 2. forsøg, var det ikke just alle, der var tilfredse, da deres billeder blev vist i de tilfældigt lavede partier på en storskærm. Efter alle elever var blevet registreret i computersystemet, gik spillet i gang. Der blev valgt partiformænd og eksperter inden for tre forskellige lovforslag, som der skulle tages stilling til. Derefter fik hver politiker sit eget "kontor" og fulgte meget nøje de instrukser, computeren foran gav. Først skulle politikerne sætte sig ind i de forskellige lovforslag, dernæst finde deres egen holdning, og så selvfølgelig ud og snakke med andre politikere.

Kælderen under Christiansborg var varm, og der var hele tiden noget at lave. For nogle politikere så meget, at de fik helt travlt. Hvis man stillede sig op på gangpladsen mellem kontorene, kunne man hurtigt opleve en eller to, der stresset småløb forbi for at nå et møde eller et opkald fra deres politikertelefon. Nogle blev konfronteret med pressen efter forkerte udtalelser, mens andre skulle kæmpe hårdt for at få forskellige politikere til at skifte holdning. Det stod på i flere timer, folk var en smule sultne og trætte efter en lang, men trods grunde til at være udkørt,

holdt alle hovederne højt og kæmpede videre. Flere fik et lille lag sved på panden, når de stresset løb ud og ind mellem kontorer og andre travle mennesker. Men dette var kun et tegn på, at alle gik op i spillet, og syntes at det var interessant og sjovt at deltage i.

Den sidste del af spillet foregik i en miniudgave af folketings salen. Her stemte de "nyuddannede" politikere om lovforslagene, og den endelige afgørelse for om de skulle vedtages eller ej var i fuld gang. Hver eneste stemme talte, og ved et af lovforslagene var det kun en enkelt stemme, der var altafgørende.

Efter tre hårde, men spændende timer var spillet færdigt, og eleverne var helt oppe at køre, nogle glade, andre mindre glade. Der lød beskyldninger om at have gået bag om ryggen eller stemt det forkerte, men alt i alt havde spillet været en succes.

Christiania

Da hele 8. årgang var i København i 3 dage, besøgte alle klasserne på skift Christiania. Da vi kom derover var der en ældre dame, som der skulle vise os rundt. Hun havde boet på Christiania siden efteråret 1971, og hun startede med at fortælle os nogle generelle ting om selve Christiania. Efter hun havde fortalt os lidt om Christianias historie og deres kampe mellem dem og staten, viste hun os rundt. Vi stoppede nogle gange undervejs, så hun kunne fortælle os lidt om der, hvor vi stod. Der var konstant en svag lugt af hash - især når man passerede store grupper af mennesker. Det er virkelig en vammel lugt.

Da vi nærmede os Pusher Street, understregede damen mange gange, at det var forbudt at tage billeder. Det var også umuligt ikke at opfange, da der var skilte overalt, hvor det stod skrevet meget tydeligt. Da vi gik længere ud på Christiania, kom vi til

søen. Langs søen lå alle husene. Der var ikke to huse, der lignede hinanden. Hun fortalte også, at når man flytter ind på Christiania, bygger man selv sit hus. Ventelisten til et hus på Christiania er dog virkelig lang, så det er næsten umuligt.

Stemningen på Christiania var rimelig "chill". Der var ingen, der havde travlt. Folk hyggede sig bare i hinandens selskab - og nogle røg hash, men det var langt fra de fleste. Mange af os havde aldrig været der før, så på den måde syntes vi, at det var meget sjovt at opleve.

Arbejdermuseet

Alle tre klasser besøgte Arbejdermuseet, hvor vi brugte ca. to timer på at se udstillingen om "Familien Sørensen".

Udstillingen "Familien Sørensen" handler om en helt almindelig arbejderfamilie i perioden 1880 til 1915. Som tusindvis af andre landarbejdere valgte familien Sørensen i 1882 at forlade livet på landet og i stedet flytte til den industrialiserede hovedstad. København var maskinerens og mulighederens by, og den gav familien fornyet håb om en bedre tilværelse med fast arbejde og egen bolig. Museet har indrettet familiens lejlighed, som den så ud dengang, og vi blev vist rundt i forskellige rum, og de mest spændende rum var en blanding af en stue, soveværelse og en spisestue. Der var ikke ret meget plads i lejligheden, hvor der skulle bo 8 personer. Udstillingen gav et rigtigt godt indblik i, hvordan det har været som arbejderfamilie, og hvordan de boede. Som arbejder fik man først weekend om søndagen, og der tog man normalt til forskellige folkeklubber og dansede, fordi det var der, de kunne holde fri og slappe af.

Vi anbefaler stærkt, at man ser udstillingen.

Årets nye tiltag ved de stores morgensang

Af: Michael Hoff

I det skoleår, som nu går på hæld, indførte vi som noget nyt, at der én gang ugentligt på rul-lende ugedage skulle være fælles udvidet morgensamling af ca. en halv times varighed 7.-10. klasse.

Eleverne er blevet budt på indslag af meget forskellige art - eksempelvis personlige fortællinger fra lærere, eksempler på projektfremlægninger, klasseplanlagte morgensange, præsentationer af udvalgte kunstnere og verdensnavne og meget andet.

Herudover har der været 5-7 ekstra udvidede samlinger af 60-80 min. varighed, hvor vi har haft besøg udefra. Eksempelvis af den meget dygtige maratonløber, Akari Sisto, bror til fodboldspilleren fra FC Midtjylland, Pione Sisto. Han fortalte, så man kunne høre en knappenål falde til jorden, om sin families dramatiske flugt fra krig og sult i Sydsudan, og om hvordan familien blev splittet og endelig integreret i Danmark.

Et andet eksempel er den odenseanske triatlet, Andreas Schilling, som ligeledes havde fuld opmærksomhed, da han berettede om sin vej til OL i Rio til august. En spændende fortælling om dedikation, motivation og ambition, og tydeligvis noget, der satte tanker i gang hos mange. Og der er nu en hel skoles overbygning, som vil sidde spændte ved skærmen torsdag d. 18. august kl. 16.00, når triatlonkonkurrencen ved de olympiske lege skydes i gang. Kom så, Andreas!!!

Disse nye morgensangstiltag har været en stor succes, og vi fortsætter strukturen i det kommende år.

Den odenseanske triatlet, **Andreas Schilling** berettede om sin vej til OL i Rio til august.

En hel skoles overbygning, vil sidde spændte ved skærmen torsdag d. 18. august kl. 16.00, når triatlonkonkurrencen ved de olympiske lege skydes i gang. Kom så, Andreas!!!

En kommentar

fra skolens styrelsesmedlem i Dansk Friskoleforening

Af: Torsten Bo Kristensen

Den 30. april var jeg så heldig at blive valgt ind i styrelsen for Dansk Friskoleforening på foreningens årsmøde.

Dansk Friskoleforening er en skoleforening, der har til formål at varetage interesser for de 334 medlemsskoler med ca. 45.000 elever. Medlemmerne i foreningen er alle ansatte, elever og forældre på medlemsskolerne. Alle børn og forældre her på Odense Friskole er altså også medlemmer.

Foreningen understøtter dels skolerne i arbejdet med både drift, pædagogik og kompetenceudvikling, dels er den en aktør i det politiske arbejde, der er til gavn for hele vores sektor og muligheden for som forældre at vælge et andet skoletilbud til ens børn end det offentlige.

Overordnet set mener jeg, at der er gode rammer for at drive fri skole i Danmark. Der er selvfølgelig bump på vejen fx i form af tilskudsprocenter, der går op og ned og frihedsgrader, der indskrænkes, men i det store hele er der gode muligheder for den mindretalsbeskyttelse, der ligger i at kunne vælge en anden skole end samfundets, delvist på samfundets regning.

For nylig har diskussionen om de frie skoler handlet om, hvordan tilsynet med skolerne skal skrues sammen. Dansk Friskoleforening kæmper i den sammenhæng for, at politikerne ikke gør op med traditionen om, at forældrene vælger tilsynet til deres skole og dermed selv står inde for kvaliteten. I den diskussion er elefanten i rummet de af de muslimske friskoler, der ikke overholder loven, men der er allerede masser af mulighe-

der for at komme på uanmeldt tilsynsbesøg, så det er foreningens opfattelse, at man skal tage de eksisterende muligheder i brug, før man lader stramninger regne ned over en hel sektor.

En anden aktuel diskussion i friskolelandskabet handler om undervisning af de mange flygtninge, der kommer til Danmark for øjeblikket. Dansk Friskoleforening har ladet regeringen forstå, at vi gerne hjælper med vores del af den svære opgave. Der er strikket en ændring af loven sammen, og nu er det op til de enkelte skoler og kommuner, om de vil gøre brug af tilbuddet.

Foreløbigt ønsker Odense Kommune ikke vores hjælp til at varetage opgaven.

Der er altså masser at kæmpe for i de frie grundskoler med en friskoles perspektiv. Jeg tror ikke, vi skal vide os sikre på, at friheden er noget, der er os givet i al fremtid. Vi skal forvalte den ansvarligt, men også råbe op, når den er truet.

Derfor er det vigtigt for mig at blive engageret i den forening, der kæmper for retten til og muligheder for at drive skole på den måde, jeg brænder for.

Fælleslejr i juni 2017

Af: Michael Hoff

Vi gør det igen, fordi de fælles oplevelser har uvurderlig betydning for hverdagen på skolen.

De sidste 4 dage (mandag - torsdag) inden sommerferien 2017 og for 7. gang i skolens historie drager vi alle - 530 elever og 60 medarbejdere sammen med ca 50 forældre - på fælleslejr. Det bliver en fantastisk oplevelse med masser af spændende indhold og godt fællesskab. Efter tre fælleslejre i Stevninghus i Sønderjylland går turen denne gang til Sletten - FDF's Friluftscener ved Himmelbjerget og Julsø - hvor vi sidst var i 1998.

Der forestår et stort planlægningsarbejde, og allerede nu er en gruppe medarbejdere i gang med planlægningen, og i løbet af det kommende skoleår hører I alle nærmere om fælleslejren.

Vi har været en tur i skolebladsarkiverne for at se, hvordan det sidste ophold på Sletten forløb, og dengang blev oplevelserne sammenfattet i flg. lille digt:

*Fire dage sammen som afslutning på året...
det er trods alt de færreste skoler beskåret.*

*På "Sletten" ved Julsø i skøn natur
blandt 600 mennesker i fri dressur.*

*Dage med sol og regn og blæst
- den danske sommer, som vi kender den bedst!*

*Dage med latter, humør og smil,
dage med aktiviteter og hvil.*

*Et passende farvel til lille tabel
og skoleåret, der gik på hæld.*

*Et passende velkommen til sommerens komme
(og gid den aldrig måtte være omme).*

*Tid til de mere stilfærdige sysler.
Tid til tømmerflådeskærmydsler.
Tid til uheldige spedalske individer
i århundreders svundne og kommende tider.
Tid til at dyste med lodder og trisser
og tid til at bo på naturens præmisser.
Tid til "Tutten" for den slikne mund.
Tid til aftenbålets hyggestund.
Tid til det hele uden at jage,
alt fik sin tid og den tid, det sku' tage.*

*Fire dage sammen, som vi sent vil glemme
- dage, hvor man ligefrem kunne fornemme,
at "fællesskab" er mere end blot et ord,
en frase, et udtryk, et tag-selv-bord.*

*Fællesskab er kernen, i den skole vi tror på,
essensen af det, som vi bygger og gror på.*

**I kan læse mere om Sletten på adressen
sletten.fdf.dk**

Nyt byggeprojekt

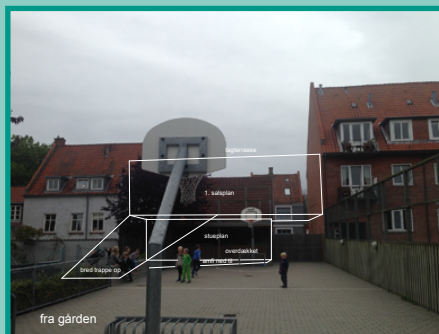
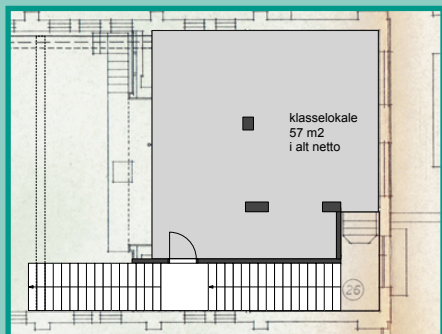
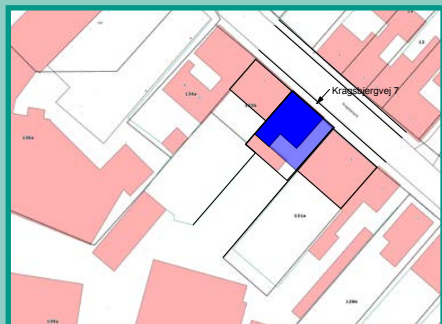
Af: Thomas Allesø

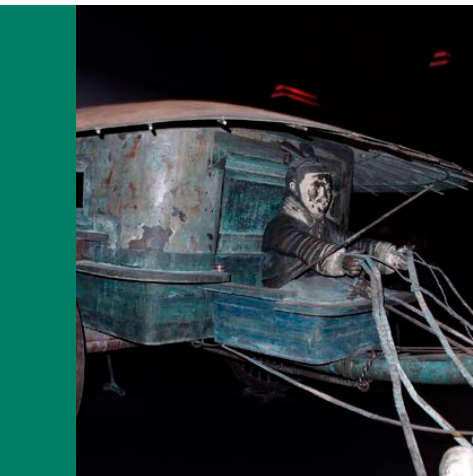
Vi har vel historisk set altid været udfordret på plads på Odense Friskole. Det er dog konkret oprettelsen af vores mini-sfo for et par år siden, som har skubbet byggeplanerne helt frem i den nærmeste horisont. Når de to ekstra klasser rykker ind i marts, mangler vi lokaler.

Kragsbjergvej 7 er en længere proces, da det vil kræve en ændring i lokalplanen, hvis vi skal have lov til at lave skole i bygningen. Udover Kragsbjergvej 7 har vi derfor også

fået lavet tegninger på vores store bygning med bl.a. store sal, musik og hjemkundskab. Her håber vi at kunne lave to store lokaler på bekostning af kælderrum, lille musiklokale og trappeopgang. I samme arbejdsgang vil hele bygningen, med faglokaler, blive moderniseret. Dette arbejde forventer jeg startet i kommende skoleår. I vil naturligvis løbende blive holdt informeret om udviklingen.

Et par tegninger til illustration...

Skoleudflugt til Moesgaard Museum

Af: Michael Hoff

Torsdag d. 26. juni 2015 var en festlig dag på Odense Friskole. Som afslutning på skoleåret drog hele skolen - store som små, unge som gamle - afsted i busser til Moesgaard Museum i Århus.

Vi havde en helt igennem skøn dag med særligt fokus på den berømmede og meget omtalte udstilling om Kinas første kejser, Qin Shihuangdi og hans Terrakottahær. Herudover blev det også til et besøg i oldtidsudstillingen via evolutionstrappen og for de ældste ligeledes den etnografiske udstilling.

Vi bevægede os også ud i det naturskønne område sammen, og dagen blev rundet af med et meget populært og overraskende besøg af en Hjem-IS-bil.

En perfekt måde at runde et godt skoleår af.

Personale nyt

Vi byder velkommen til...

Mit navn er **Ene Wassilefsky-Møhring**. Jeg er 42 år og bor i Dalum sammen med min mand Thomas og vores to drenge Phillip og William. Jeg er uddannet folkeskolelærer fra Odense Seminarium i 2000 med linjefagene dansk og musik, som jeg lige siden har brugt flittigt i mit arbejde i folkeskolen. Jeg brænder for de kreative fag og glæder mig til at møde jer alle i mit fremtidige arbejde på Odense Friskole.

Jeg hedder **Rikke Bolvig Hansen**, og mange af jer kender mig måske bedst som hende den lille grønne, der kører på mooncar i Fritteren. Men mooncar er nu ikke det eneste jeg kan. Fx. er jeg god til at lave min stemme om. Dog kan jeg hverken sige som en elastik eller som et marsvin. At kunne noget med stemmen er heldigt, for jeg kan godt lide at læse højt eller bare fortælle. Jeg kan også rigtig godt lide spændende og mærkelige ord, såsom Etymologi og Onomatopoeikon.

Efter sigende synger og fløjter jeg også en del, men det lægger jeg ikke altid mærke til selv. Til gengæld er jeg aldrig i tvivl, når jeg øver mig på min violin, for den kan stadig finde på at skringe af mig, når jeg stryger den den gale vej.

Af facts kan jeg sige, at jeg er 42 år og blev færdiguddannet som pædagog i november 2010. Siden da har jeg været vikar rundt omkring, men da jeg først kom til Odense Friskole i marts 2014, var jeg ikke i tvivl om, at her ville jeg kunne trives. Derfor er jeg utrolig glad for, at jeg nu får lov til at være en blivende del skolen.

Jeg glæder mig til at opleve ubrudte år og tage del i og være medskaber af de mange dejlige traditioner og fællesskaber.

Mit navn er **Tina Rasmussen**, og jeg er 51 år. Jeg startede første gang på Odense Friskole i februar 2014, da de første minier kom. Siden da har jeg været her næsten hele tiden. Jeg har fra første dag syntes, at Odense Friskole er et virkelig spændende og godt sted at arbejde, og her i maj var jeg så heldig at blive fastansat som pædagog i SFO'en, hvilket jeg er rigtig glad for.

Jeg er uddannet børnehavepædagog fra Odense Børnehave- og fritidspædagog Seminarium i 1994 og har arbejdet i børnehave lige indtil, jeg kom her. Jeg har været 2 år i Årslev Børnehave og 17 år i Carl Nielsen Børnehaven, Nr. Lyndelse.

Jeg bor i Ringe, er mor til en voksen søn - Jonas, har den sødeste svigerdatter - Kia og to dejlige børnebørn - Emma og Amalie. Dem og min øvrige familie og venner bruger meget af min fritid sammen med, og så har jeg hund, hus og have, går til syning, læser en del og prøver at løbe lidt.

Jeg glæder mig meget til det fortsatte samarbejde med både børn, forældre og kollegaer.

Vi byder velkommen til **Bo Zachariassen** - ny lærer på Odense Friskole.

Bo har været lærer i 22 år på Abilgårdskolen, men er klar til at tørne ud for bl.a. 7.C efter sommerferien. Vi glæder os til at lære Bo bedre at kende.

Alberto stoppede i vores skolebod i marts. Alberto ville prøve noget nyt, og vi takker for tiden, vi har haft sammen og ønsker god ham god vind. Han har lavet mad med vores 8. klasser i over 7 år, så vi har været lidt nervøse for, hvordan det skulle gå uden ham.

Jeg er derfor rigtig glad for, at vi nu har fået **Lotte Lund Rasmussen** i vores bod. Der skal lyde et stort velkommen til hende.

Vi tager afsked med...

Carsten Rønnemoes Nielsen - pædagog i vores SFO. Carsten har sagt sin stilling op, for at kunne tiltræde i en kombinationsstilling som lærer/pædagog på Nr. Lyndelse Friskole. Carsten har været hos os siden 2005. Vi er kede af at miste en god og rutineret pædagog, men er glade for tiden, vi har haft sammen og ikke mindst glade på Carstens vegne, for at han nu får mulighed for at tage nye spændende udfordringer op. Tak til Carsten for mange gode år sammen, og al mulig held og lykke i de nye omgivelser.

Bodil Krogh - lærer på vores skole siden 1982. Bodil har sagt sin stilling op for at gå på efterløn. Bodil har sat kæmpe aftryk på vores skole gennem årene, og det bliver mærkeligt uden hende efter sommerferien. Store og små vil savne hende i hverdagen - det store hjerte for de mest skrøbelige, den skarpe analyse og den opmærksomme og omsorgsfulde kollega. Vi ønsker Bodil alt det bedste med sin nye hverdag.

Lone Ejdrup - lærer på Odense Friskole siden 1994. Lone har ligeledes sagt sin stilling op for at gå på efterløn. Lone har været en meget stor drivkraft på vores skole. En suveræn kollega og en omsorgsfuld voksen for sine elever. Vi siger tak til en meget dygtig lærer, altid med et glimt i øjet og rap i replikken. Vi ønsker Lone held og lykke med sin nye tilværelse.

Livets hemmelighed
Et brød kan ikke gemmes
og stadig være godt,
men det kan altid deles,
om end det synes småt.

Et liv kan ikke gemmes
og leves siden hen,
men hvis det dagligt bruges,
så får vi liv igen.

Da Jesus delte brødet,
gav han os den besked:
at dele med hinanden
er livets hemmelighed.

- Knud Jacobsen

ODENSE
FRISKOLE